cxcv. ὡς φάτο οὐλιό᾽ ἀνήρ, τῷ δ᾽ ἐφεπύδανε βουλή,
καὶ δὴ τεῦχα καλέσχεθον, ὅππες ἔειπον γράψαι,
ὅσσα κεν ἂν πείραι παλαμήδεϊ γράψε φίλῳι.
αὐτὰρ, ἐπεὶ γράψαν, παλαμήδεο εἰνὴ ἔθεντο,
δμῶα δολώσαντες δώροις παλαμήδεος ἐσθλοῦ.
cc. καὶ τόδε τόνδε ἄγγυοι παρὰ χιλιοίας ἀπὸ λέσβου,
μῆχας ἑλεπτόλεων δῆθεν καλέοντες ἑέξαι.
χωρίξουσι δὲ [ccc]ὡς ἀπ᾽ ἀχιλῆος μεγαθύμου.
οὕτω δ᾽ αὖ προσέειπε, παρ᾽ ἀλεξάνδροιο μολόντας.
εἰ μὲν μῆχας ἑλέπτολιν δίζηαι, ἀλεξάνδρου,
ccv. εἰσί τοι αἴαντες δοιοί, πολέων ὀλετῆρες,
[ddd]ἐκ δ᾽ ἀπ᾽ ἐμοῖο χέρων ἄλλο ποθέσκετε μῆχας,
αὐτίκα τοί ἐγὼ ἔπος ἐμῷ ἐνὶ μήϊ [eee]κέλευσα.

ccc ἱσ. ὡς. ddd. ἱσ. χερῶν ἄλλο ποθέεσκετε. eee rectius fortasse scribatur, κείαθω. Forte ἔξημι etiam praferatur ὦ, ἕτοιμος.

195. ΤΑΛΙ Δ ΕΦΕΗΝΔΑΝΕ ΒΟΧΑΗ. Τὸ ΗΝΔΑΝΕ δασύνεται, καθὼς πρότερον εἰρήκαμεν, καὶ τὸ ΕΗΝΔΑΝΕΝ ὁμοίως. αἱ γὰρ ἀρχὰς ἔχουσαι ἐπαυξήσεις τὸ τοῦ παρῳχημένου φωνήεντος πνεῦμα φυλάττουσιν, οἷον, ὄρνυμι ὦρον, ἀνδάνω, ἔνδανον, καὶ τὰ ὅμοια: αἱ δὲ μέσαι ἐπαυξήσεις τὰ δασυνόμενα ψιλὰ, αἴδης, πέλιος, εὔκηλος, καὶ τὰ ὅμοια, παρὰ τοῦ ἄϊδης, καὶ πέλιος, δασυνομένων.

Idem canon apud Etymol. in ἔειπεν.

205. ΕΙΣΙ ΤΟΙ ΑΙΑΝΤΕΣ ΔΟΙΟΙ. Τὸ δοῖ διφθογγογραφούμενον, παρὰ τὸ δύο, οἱ δοιοί τινες οἱ διπλοῖ, καὶ ἐξ αὐτοῦ δοιοί. δύο δὲ ψιλὸν ἐκ τοῦ δύω, τὸ ὑπεκφέρομαι. μονὰς γὰρ μονάδι συνεχομένη δυάδα ποιεῖ· καὶ τὸ μὴ δύο ἀεὶ μικρὸν γραπτέον, ἐὰν μή που καὶ ἀτελεῖς ἐκλίνεται: δοιὼ δὲ μέγα, ὡς ἔχον εὐθεῖαν. ἔστι γὰρ ἡ εὐθεῖα, ὁ δοιὸς, τοῦ δοιοῦ.

Etym. in δοιώ

Etymology in δοιὼ & δύο.

90. γρ. ἐνύδανον. Apud Sophoclis Scholiastam, ad Elect. p. 86. ex Stephani τὸ ἤνδανε ἀπὸ τοῦ ἥδω dicit derivari. ὅρα. 91. ἱσ. ψιλοῦσιν, οἷον ἄϊδης — 92. δασ, καὶ ἔκηλος. Quaerat quis Eustathium Eulogium Scholiasten ἐν διηκοσίοις ἑπτὰ μασι, qui τὸ εὔκηλος πλεονασμὸν ἔχειν φησὶν, ὅπερ πάθος ἐστὶ καὶ οὐκ αὐξησις. autor Etymologi in κέω. 93. corrige, δυοί τινες, ὅ ἐστι διπλοῖ, vel certe ἢ διπλοῖ.

ccx. ὡς φάτο, οὐδ᾽ ἐγίνωσκε, τὰ δὴ προέτευχον ἐκεῖνοι.
αὐτίκα γὰρ δὴ, ψεύδεα γράμματα ἐξαγαγόντες,
ἴλιόθεν αὖλιν ἔδησαν ἑλλάδος ὡς προδοσίῃσι,
καδδὲ μυκηναίοισι κελεύσθοις, κεφαλῆνές τε,
βάλλοντες λιθάδεσσιν ὁ δ᾽ ἔσσυτο, ταῦλα πιφαύσκων,
χαῖρε ἀληθείᾳ κυδρὴ: προθανὲς γὰρ ἐμεῖο.

ff. Sic Gregorius ὁ θεολόγος, — νοήματα σοῖο γινώσκων. ggg. ἱσ. ἐδήσαντο ἑλλάδος. Sic metrum requirit. hhh. aptius esset, ἀληθείη.

http://digital.slub-dresden.de/ppn346492408/27